U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **I. D.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**, se sídlem Kounicova 687/24, Brno, proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 5. 2018, č. j. KRPB-97789-24/ČJ-2018-060022-Z, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 6. 2018, č. j. 34 A 17/2018 - 37,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátu se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **3 400 Kč,** která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované. Žalovaná jím rozhodla dle § 129 odst. 1 a 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o zajištění stěžovatele za účelem předání do Spolkové republiky Německo v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, neboť neoprávněně vstoupil a pobýval na území České republiky za účelem podání žádosti o azyl, přičemž bylo zjištěno, že ve Spolkové republice Německo o azyl již požádal. Doba zajištění byla stanovena na 31 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 30. 4. 2018 do 30. 5. 2018.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). K jejímu věcnému projednání nicméně nepřistoupil, neboť zjistil, že jsou dány podmínky pro zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.

[3] Podle tohoto ustanovení, ve znění účinném od 15. 8. 2017 (od účinnosti zákona č. 222/2017 Sb.), platí: [v] *případě, že je zajištění cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění cizince policie neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.*

[4] Nejvyšší správní soud se k užití tohoto ustanovení vyjadřoval v usnesení ze dne 25. 9. 2017, č. j. 3 Azs 243/2017 - 24. Dospěl k závěru, že v řízení o kasační stížnosti jej lze bez problému aplikovat v případech, kdy bylo rozhodnutí o zajištění cizince věcně přezkoumáno krajským soudem.

[5] V projednávané věci se stěžovatel proti rozhodnutí žalované bránil žalobou podanou u krajského soudu, který se věcí meritorně zabýval a jeho žalobu zamítl rozsudkem ze dne 26. 6. 2018. Proti rozsudku následně podal kasační stížnost, která byla zdejšímu soudu doručena dne 10. 8. 2018. V souladu s § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců žalovaná vyrozuměla Nejvyšší správní soud sdělením ze dne 27. 11. 2018, č. j. KRPB-97789-45/ČJ-2018-060022-Z, o ukončení zajištění stěžovatele na základě § 127 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců dne 18. 6. 2018.

[6] Z výše uvedeného plyne, že podmínky pro postup podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců byly splněny, Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[8] Nejvyšší správní soud dále rozhodoval o odměně advokáta Mgr. Ladislava Bárty, který byl stěžovateli ustanoven jako zástupce pro řízení o žalobě usnesením krajského soudu ze dne 5. 6. 2018, č. j. 34 A 17/2018 - 18, a na základě § 35 odst. 9, věty poslední, s. ř. s. jej zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 9, věty první, s. ř. s. hradí odměnu za zastupování a hotové výdaje ustanoveného advokáta stát.

[9] Ustanovený zástupce učinil v řízení před Nejvyšším správním soudem jeden úkon právní služby, kterým je písemné podání ve věci samé - podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)]. Za jeden úkon právní služby zástupci náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celková výše odměny ustanoveného zástupce tak činí 3 400 Kč. Tato částka mu bude

vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu